

Özet: İki ayrı yerde iş yeri bulunduğundan, dişhekimi olan davacının beş ay süreyle meslekten yasaklanma cezası ile cezalandırılmasına ilişkin Birlik Yüksek Disiplin Kurulu kararının iptali.

T.C.

DANIŞTAY

Sekizinci Daire

Esas No : 1990 / 894

Karar No: 1990 / 1621

Temyiz isteminde Bulunan : Türk Dişhekimleri Birliğı

Vekili _____ : Av. Tezcan Çakır

Karşı Taraf _____ :

Vekili _____ :

İstemin Özeti _____ : İki ayrı yerde iş yeri bulunduğundan, dişhekimi olan davacının beş ay süreyle meslekten yasaklanma cezası ile cezalandırılmasına ilişkin Birlik Yüksek Disiplin Kurulunca verilen kararı, davacının bu eyleminin Türk Dişhekimleri Birliğı Disiplin Kurulları Yönetmeliğinin 11. maddesinin d fıkrasında sayılan disiplin suçlarının tanımlarına uygun görülmediğı gerekçesiyle iptal eden Ankara 4. idare Mahkemesinin 02.03.1990 gün ve E: 1987/1605, k:1990/478 sayılı kararının; davacının eyleminin ilgili yönetmelikte disiplin suçu sayılan eylemlere uymasa da 1219 sayılı yasanın 43. maddesinde bu tür eylemin yasaklandığı öne sürülerek 2577 sayılı yasanın 49. maddesi uyarınca temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti _____ : Yanıt verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hakimi : Halit Erol ÇANGA

Danıştay Savcısı Belma Kösebalaban'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiç birisine uymayıp İdare Mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddiyle İdare Mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizince Dairesince işin gereğı görüşüldü;

İdare ve Vergi Mahkemeleri tarafından kararların temyiz yolu ile incelenip bozulabilmeleri 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında yazılı nedenlerin bulunmasına bağlıdır.

Ankara 4. İdare Mahkemesi kararının dayandığı gerekçe usul ve yasaya uygun olup, bozulmasını gerektiren başka bir neden de ulunmadığından temyiz isteminin reddi ile anılan kararın onanmasına ve yargılama giderlerinin temyiz isteminde bulunan üzerinde bırakılmasına 14.12.1990 gününde oybirliğı ile karar verildi.

Başkan

Metin

Güven

Üye

Fevzi

Tuzkaya

Üye

Rüştü

Altay

Üye

Ahmet Nuri

Çolakoğılu

Üye

Güngör

Demirkan

Özet: İki ayrı yerde tabela asmasının kanıtlanamadığı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptali hk.

T.C.

DANIŞTAY

Sekizinci Daire

Esas No :1990/1532

Karar No :1991/390

Temyiz Eden : Türk Dişhekimleri Birliği

Vekili : Av. Tezcan Çakır- ANKARA

Karşı Taraf :

Vekili :

İstemin Özeti : Dişhekimi olan davacının iki ay çalışmaktan alıkonulması cezası ile cezalandırılmasına ilişkin 21.8.1989 günlü 1405/89 sayılı davalı idare işleminin iptali istemiyle açtığı davada, davacının iki ayrı yerde tabela asmasının kanıtlanamadığı gerekçesiyle dava konusu işlemi iptal eden Ankara 6. İdare Mahkemesinin 15.3.1990 gün ve 402 sayılı kararının, yapılan işlemin hukuka uygun olduğu, yerel mahkemenin somut bilgi ve belgelere dayanarak karar vermediği öne sürülerek 2577 sayılı Yasanın 49.maddesi uyarınca temyizden incelenerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti : Yanıt verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hâkimi: Celalettin Yüksel

Danıştay Savcısı Yücel Irmak'ın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdare Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp İdare Mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddiyle İdare Mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

İdare ve Vergi Mahkemeleri tarafından verilen kararların temyiz yolu ile incelenip bozulabilmeleri 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında yazılı nedenlerin bulunmasına bağlıdır.

İdare Mahkemesi kararının dayandığı gerekçe usul ve yasaya uygun olup, bozulmasını gerektiren başka bir neden de bulunmadığından; temyiz isteminde bulunan üzerinde bırakılmasına 4.3.1991 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan

Metin

Güven

Üye

Fevzi

Tuzkaya

Üye

Semih Tekin

Telli

Üye

Ahmet Nuri

Çolakoğlu

Üye

Güngör

Demirkan

ÖZET: Farklı illerde muayenehane açmak ve işletmek fiillerinin geçici süreli meslekten men cezasıyla cezalandırılmasının hukuka uygun olduğu hk.

T.C.

DANIŞTAY

Sekizinci Daire

Esas No : 2000 / 4264

Karar No :2001 / 5071

Temyiz İsteminde Bulunan :.....

Vekili :.....

Karşı Taraf :Türk Dişhekimleri Birliği

Vekili :Av.Mehmet Emrah Güzel
Strazburg Cad. 26/2 – Sıhhiye-ANKARA

İstem Özet :Dişhekimi olan davacının üç ay meslekten geçici olarak alıkonulması yolundaki İzmir Dişhekimleri Odası Disiplin Kurulu kararının onanmasına ilişkin Türk Dişhekimleri Birliği Yüksek Disiplin Kurulunun, 25.9.1999 gün ve 47 sayılı kararının iptali istemiyle açılan davada; 1219 sayılı Yasanın 43 ve Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odaları Disiplin Yönetmeliğinin 9/e maddesine aykırı olarak farklı illerde muayenehane açmak ve işletmek fiilleri sabit olan davacı hakkında tesis edilen işlemde hukuka aykırı bir yön bulunmadığı gerekçesiyle davayı reddeden Ankara 10.İdare Mahkemesinin 31.5.2000 gün ve 570 sayılı kararının, 2577 sayılı Yasasının 49.maddesi uyarınca temyizden incelenerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti : Yanıt verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hâkimi Mehmet Çelik'in Düşüncesi: İstem reddi gerekeceği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Efser Koçakoğlu'nun Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49.maddesinin 1.fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp idare mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

İdare ve Vergi Mahkemeleri tarafından verilen kararların temyiz yolu ile incelenip bozulabilmeleri 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.maddesinin 1.fıkrasında yazılı nedenlerin bulunmasına bağlıdır.

İdare Mahkemesince verilen kararın dayandığı gerekçe Usul ve Yasaya uygun olup, bozulmasını gerektiren bir neden bulunmadığından, temyiz isteminin reddi ile anılan kararın onanmasına ve yargılama giderlerinin temyiz isteminde bulunan üzerinde bırakılmasına 15.11.2001 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Ahmet Nuri	Nurşen	Güngör	Turan	Şevket
Çolakoğlu	Çatal	Demirkan	Falcıoğlu	Apalak

T.C.

DANIŞTAY

Onuncu Daire

Esas No :2001 / 90

Karar No :2001 / 4732

Temyiz Eden (Davalı) :İstanbul Valiliği – İSTANBUL

Karşı Taraf (Davacı) :

Vekilleri :

İstemin Özeti : Ruh sağlığı ve hastalıkları uzmanı olan ve özel muayenehanesi bulunan davacının, Balıklı Rum Hastanesinde çalışmak için yaptığı başvurunun 1219 sayılı Yasanın 12.maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca, bir hekimin iki yerde birden çalışamayacağı ve birisini kapatması gerektiği belirterek reddedilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

İstanbul 6.İdare Mahkemesi 22.11.1999 tarih ve E:1999/330, K:1999/1340 sayılı kararıyla, 1219 sayılı Yasanın 12.maddesindeki “muayenehane” tanımına özel poliklinik, özel hastane, laboratuvar ve benzeri yerlerde katılarak madde metninin kapsamının genişletildiği, oysa maddenin münhasıran muayenehanelerle ilgili olduğu, özel hastanede kadrolu olarak çalışan bir hekimin muayenehanesinin de olması halinde özel hastaneyi muayenehane kapsamına sokarak tercih yapmak durumunda bırakılmasının yasanın amacını aştığı gibi hakkaniyete de uygun düşmediği gerekçesiyle dava konusu işlemi iptal etmiştir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

D.Tetkik Hâkimi :A.Özgür Aytaç

Düşüncesi :Temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı :Zümrüt Öden

Düşüncesi :Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49.maddesinin 1.fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp idare mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddiyle idare mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince gereği düşünüldü:

İdare ve Vergi Mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49.maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı halinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar, usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmediğinden temyiz isteminin reddi ile anılan kararın onanmasına 11.12.2001 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Burhan Öç	Yılmaz	Serap	Ali	Ahmet
	Taşdelen	Aksoylu	Öztürk	Başpınar

T.C.

DANIŞTAY

Sekizinci Daire

Esas No : 2001 / 2161

Karar No : 2002 / 709

Temyiz İsteminde Bulunan :.....

Vekili :.....

Karşı Taraf :Türk Dişhekimleri Birliği

Vekili :Av.Mehmet Emrah Güzel
Strazburg Cad. 26/2 Sıhhiye / ANKARA

İstem Özet : Dişhekimliği olan davacının 1997 sayılı Ocak-Haziran dönemi asgari muayene ücretinin 50 katı para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin İstanbul Dişhekimleri Odasının 22.4.1998 gün ve 294 sayılı kararının onaylanmasına ilişkin 26.9.1998 gün ve 98/31 sayılı davalı idare Yüksek Disiplin Kurulu Kararının iptali istemiyle açılan davada, Türk Dişhekimleri Odalarının Disiplin Yönetmeliğinin 9/e maddesinde, aynı ilde veya farklı illerde **birden fazla muayenehane açmak veya çalıştırmak** fiiline meslekten geçici men cezasının verileceğinin düzenlendiği, davacının İstanbul Dişhekimleri Odasına kayıtlı dişhekimliği olduğu, ayrıca Trabzon'da Atel Özel Dişhekimliği ve Ortodonti Limitet Şirketinin ortağı olup burada muayene yaptığı anlaşıldığından, ancak daha önce disiplin cezası almamış olması nedeniyle bir alt ceza uygulanarak tesis edilen dava konusu işleminde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davayı reddeden Ankara 4.İdare Mahkemesinin 25.1.2001 gün ve 52 sayılı kararının, Trabzon'da tedavi yapmadığı, sadece şirket ortağı olduğu öne sürülen 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.maddesi uyarınca temyizden incelenerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti : Yanıt Verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hâkimi Leyla Aktas'ın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49.maddesinin 1.fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp idare mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin reddiyle idare mahkemesi kararının onanması uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

İdare ve Vergi Mahkemeleri tarafından verilen kararların temyiz yolu ile incelenip bozulabilmeleri 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.maddesinin 1.fıkrasında yazılı nedenlerin bulunmasına bağlıdır.

İdare Mahkemesince verilen kararın dayandığı gerekçe Usul ve Yasaya uygun olup, bozulmasını gerektiren bir neden bulunmadığından, temyiz isteminin reddi ile anılan kararın onanmasına ve yargılama giderlerinin temyiz isteminde bulunan üzerinde bırakılmasına 6.2.2002 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Ahmet Nuri	Nurşen	Güngör	Turan	Şevket
Çolakoğlu	Çatal	Demirkan	Falcıoğlu	Apalak

ÖZET: Aynı ilde veya farklı illerde birden fazla özel sağlık kuruluşu açmak, birden fazla özel sağlık kuruluşunda çalışmak, başka bir özel sağlık kuruluşunda çalışan dişhekimini çalıştırmak eylemlerinin meslekten geçici men cezasıyla cezalandırılacak disiplin suçları olarak düzenlenmesinde hukuka aykırılık olmadığı hk.

T.C.

Danıştay

Sekizinci Daire

Esas No :2001/3405
Karar No :2002/4817
Davacı :
Davalı : Türk Dişhekimleri Birliği
Vekili :Av. Mehmet Emrah Güzel
Strazburg Cad. 31/15 Sıhhiye-Ankara

İstemin Özeti : Dişhekimini olan davacı, 25.03.2001 gün ve 24353 sayılı resmi Gazetede yayımlanan yönetmeliğin 5.maddesiyle değiştirilen Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odalarının Disiplin Yönetmeliğinin 9/a maddesinin hukuka aykırı olduğu, yönetmelik değişikliğiyle dayanağı kanunlara aykırı olarak yeni bir suç tanımlamasına gidildiği, 9/a maddesindeki düzenlemenin resmi kurumlarda çalışan dişhekimlerini kapsamaması nedeniyle eşitlik ilkesine aykırı olduğu ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti:Davanın süresinde açılmadığı, Yönetmelik hükmünün dayanağı kanunlara aykırı olmadığı, haksız rekabetin oluşumuna engel olmak amacıyla bu düzenlemenin yapıldığı ileri sürülerek davanın usul ve esastan reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay tetkik Hakimi Nihat Toktaş'ın Düşüncesi: Davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı F. Gülsevin Olgun'un Düşüncesi: Davacı, 25.3.2001 günlü, 24353 sayılı resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 5.maddesiyle değiştirilen Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odalarının Disiplin Yönetmeliğinin 9/a maddesinin iptalini istemektedir.

Dava süresinde açıldığından davalı idarenin aksi yoldaki def'i yerinde görülmemiştir.

Davaya konu değişiklikle anılan maddenin başlığı "meslekten geçici alıkonma cezası" olmuş ve madde metninde; (a) fıkrası ile; aynı ilde veya farklı illerde birden fazla özel sağlık kuruluşu açmak, birden fazla özel sağlık kuruluşunda çalışmak, başka bir özel sağlık kuruluşunda çalışan dişhekimini çalıştırmak, meslekten geçici alıkonma cezasını gerektiren fiil ve haller kapsamında sayılmıştır.

3224 sayılı Türk Dişhekimleri Birliği Kanununun 44.maddesinde; disiplin cezaları sayılmak suretiyle gösterilmiş ve aynı maddenin son fıkrasında da; disiplin cezalarını gerektiren fiiller ve bu fiillere uygulanacak disiplin cezaları, bir derece ağır veya hafif disiplin cezalarının uygulanacağı haller, disiplin cezalarını vermeye yetkili merciler, disiplin cezalarına karşı yapılacak itirazın usul ve şartları, disiplin kurullarının çalışma usul ve esaslarıyla disiplinle ilgili diğer işlemlerin Birlikçe düzenlenerek bir yönetmelikle gösterileceği kurala bağlanmıştır.

Öte yandan, Tababet ve Şuabat-ı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair 1219 sayılı Kanunun 43.maddesinde; bir diş tabibi veya müteaddit yerlerde muayenehane açarak icrayı sanat eylemesinin memnu olduğu hükmü getirilmiştir.

Davaya konu yönetmeliğin değişiklikten önceki durumda, 9.maddenin (e) fıkrası; aynı ilde veya ayrı ayrı illerde birden fazla muayenehane çalıştırmayı yasaklamış, daha sonra yapılan değişiklikle bu fıkra (a) fıkrası düzenlemesine alınıp "aynı ilde veya farklı illerde birden fazla özel sağlık kuruluşu açmak, birden fazla özel sağlık kuruluşunda çalışmak, başka bir özel sağlık kuruluşunda çalışan dişhekimlerini çalıştırmak" şeklini almıştır.

Birlik, meslek mensuplarının dayanışmasını ve mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamakla görevli ve yükümlüdür.

Bu nedenle meslek mensupları arasında haksız rekabeti önleyecek düzenlemeler yapmak ve mesleğin sağlıklı, tam ve hastalara güven verecek şekilde yürütülmesini kolaylaştırmak için önlemler almak da Birliği görevi içinde kabul edilmelidir.

Anılan düzenleme de bu gayelerin gerçekleştirilmesine yönelik olup bu açıdan Anayasa'nın eşitlik ilkesiyle mevzuata aykırı yönü bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle yasal dayanaktan yoksun davanın reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince, davalı idarenin “davanın yasal süresi içinde açılmadığı” yolundaki savı uygun bulunmayarak işin gereği görüldü:

Dava; 25.03.2001 gün ve 24353 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan yönetmeliğin 5.maddesiyle değiştirilen Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odalarının Disiplin Yönetmeliğinin 9/a maddesinin iptali istemiyle açılmıştır.

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanununun 43.maddesinde, bir diş tabibi veya dişçinin müteaddit yerlerde muayenehane açarak icrayı sanat etmesinin memnu olduğu, 3224 sayılı Türk Dişhekimleri Birliği Kanununun 19.maddesinde, Birliğin 3224 sayılı kanunda yazılı esaslar uyarınca dişhekimliği mesleğine mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, bu mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ve hastaları ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak maksadı ile kurulan tüzel kişiliğe sahip kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşu olduğu kurala bağlanmıştır.

3224 sayılı Türk Dişhekimleri Birliği Kanununun 44.maddesinde ise, disiplin cezaları sayılmak suretiyle gösterilmiş ve aynı maddenin son fıkrasında da disiplin cezalarını gerektiren fiiller ve bu fiillere uygulanacak disiplin cezaları bir derece ağır veya hafif disiplin cezaları, bir derece ağır veya hafif disiplin cezalarının uygulanacağı haller, disiplin kovuşturmasının yapılması konusunda karar verecek merci, disiplin cezalarını vermeye yetkili merciler, disiplin cezalarına karşı yapılacak itirazların usul ve şartları, disiplin kurullarının çalışma usul ve esaslarıyla disiplinle ilgili diğer işlemlerin Birlikçe düzenlenecek bir yönetmelikte gösterileceği hükmüne yer verilmiştir.

Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odaları Disiplin Yönetmeliğinin değişiklikten önceki “Meslektan Geçici Men Cezası” başlıklı 9.maddesinin (e) bendinde, aynı ilde veya farklı illerde birden fazla muayenehane açmak veya çalıştırmak hükmüne yer verilmiş iken, anılan yönetmeliğin 25.3.2001 gün ve 24353 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan yönetmeliğin 5.maddesiyle değişik davaya konu 9/a maddesiyle, madde başlığı “meslekten geçici alıkonma cezası” olarak, madde metni ise, “aynı ilde veya farklı illerde birden fazla özel sağlık kuruluşu açmak, birden fazla özel sağlık kuruluşunda çalışmak, başka bir özel sağlık kuruluşunda çalışan dişhekimini çalıştırmak” şeklinde değiştirilmiştir.

Türk Dişhekimleri Birliği Kanununun 19.maddesi uyarınca, meslek mensuplarının dayanışmasını ve mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişimini sağlamak Birliğin görev ve sorumlulukları arasında bulunmaktadır.

Bu bağlamda, meslek mensupları arasında olan ve olabilecek haksız rekabetleri önlemek, mesleğin sağlıklı, tam ve hastalara güven verecek şekilde yürütülmesini kolaylaştırmak amaçlı önlemler almaya yönelik yönetmelik değişikliğinde hukuka ve Anayasanın eşitlik ilkesine aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine, 24.530.000.-lira yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 175.000.000.-lira avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, artan 11.700.000.lira posta ücretinin ve yürütmenin durdurulması istemi hakkında karar verilmediğinden 5.280.000.lira harcın istemi halinde davacıya iadesine 17.10.2002 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Ahmet Nuri	Turan	Ayla	Sinan	Dr.Tacettin
Çolakoğlu	Falcıoğlu	Alkılılcım	Tunca	Şimşek

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ
GENEL KURULU
Esas No : 2003 / 33
Karar No : 2003 / 639

Temyiz İsteminde Bulunan (Davacı): Murat Güzelbey
Hürriyet Cad. Mimar Tıp Merkezi No:24/8
Şahinbey / GAZİANTEP

Karşı Taraf :Türk Dişhekimleri Birliği

Vekili :Av.Mehmet Emrah Güzel
Strazburg Cad. 31/5 – Sıhhiye / ANKARA

İstemin Özeti : Danıştay Sekizinci Dairesinin 17.10.2002 günlü, E: 2001/3405, K:2002/4817 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması davacı tarafından istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Danıştay Sekizinci Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Aylin Bayram'ın Düşüncesi: Dava konusu Yönetmelik değişikliği ile Yönetmeliğin 9/e maddesinde yer alan “aynı ilde veya farklı illerde fazla muayenehane açmak veya çalıştırmak” fiilinin yasak olması durumu 9/a maddesinde yeniden düzenlenmiş ve “aynı ilde veya farklı illerde birden fazla özel sağlık kuruluşu açmak, birden fazla özel sağlık kuruluşunda çalışmak, başka bir özel sağlık kuruluşunda çalışan dişhekimini çalıştırmak” şeklinde belirlenmiştir.

Anılan Yönetmeliğin dayanağı olan ve diş tabipliğinin icrasına ilişkin genel esasları düzenleyen 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 43.maddesinde ise, bir diş tabibi veya dişçinin müteaddit yerlerde muayenehane açarak icrayı sanat etmesinin memnu olduğu hükmü ile dişhekimlerinin birden çok muayenehane açmalarının yasak olduğu öngörülmüş, ancak birden çok muayenehanede çalışmanın yasak olduğunun belirtilmemiş olması nedeniyle, dava konusu Yönetmelik değişikliği ile birden çok yerde çalışmanın da yasaklanmasına ilişkin hükümde Yasaya uyarlık bulunmamaktadır.

3224 sayılı Türk Dişhekimleri Birliği Kanunu'nun 44.maddesinde dişhekimlerine uygulanacak disiplin cezaları sayılmış ve bu cezaları gerektiren fiiller ve uygulanacak cezaların Birlikçe düzenlenecek bir yönetmelikle gösterileceği belirtilmiş ise de, anılan Yönetmelik ile 1219 sayılı Yasa hükümlerine aykırı düzenleme getirilemeyeceği açık olduğundan, 1219 sayılı Yasada öngörülen yasaklamayı genişletici nitelikteki düzenleme hukuka uygunluk görülmemiştir.

Açıklanan nedenle temyiz isteminin kabulü ile temyize konu Danıştay Sekizinci Dairesi kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Ülkü Erbük'ün Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49 uncu maddesinin 1 inci fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp, Danıştay Sekizinci Dairesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddiyle Daire kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulunca dosyanın tekemmül ettiği görülmekle davacının yürütmenin durdurulması istemi görüşülmeyerek ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 17.maddesi uyarınca davacının duruşma talebi kabul edilmeyerek, dosya incelendi, gereği görüldü:

Dava, 25.3.2001 günlü, 24353 sayılı resmi Gazete’de yayımlanan Yönetmeliğin 5.maddesiyle değiştirilen Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odalarının Disiplin Yönetmeliğinin 9/a maddesinin iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Sekizinci Dairesi 17.10.2002 günlü, E:2001/3405, K:2002/4817 sayılı kararıyla; 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San’atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun 43.maddesinde, bir diş tabibi veya dişçinin müteaddit yerlerde muayenehane açarak icrayı sanat etmesinin memnu olduğu, 3224 sayılı Türk Dişhekimleri Birliği Kanununun 19.maddesinde, Birliğin 3224 sayılı kanunda yazılı esaslar uyarınca dişhekimliği mesleğine mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, bu mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ve hastaları ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak maksadı ile kurulan tüzel kişiliğe sahip kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşu olduğunun kurala bağlandığı, 3224 sayılı Türk Dişhekimleri Birliği Kanununun 44.maddesinde ise, disiplin cezalarının sayılmak suretiyle gösterildiği ve aynı maddenin son fıkrasında da disiplin cezalarını gerektiren fiiller ve bu fiillere uygulanacak disiplin cezalarını gerektiren fiiller ve bu fiillere uygulanacak disiplin cezaları bir derece ağır veya hafif disiplin cezalarının uygulanacağı haller, disiplin kovuşturmasının yapılması konusunda karar verecek mercii, disiplin cezalarını vermeye yetkili merciiiler, disiplin cezalarına karşı yapılacak itirazların usul ve şartları, disiplin kurullarının çalışma usul ve esaslarıyla disiplinle ilgili diğer işlemlerin Birlikçe düzenlenecek bir yönetmelikte gösterileceği hükmüne yer verildiği, Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odaları disiplin Yönetmeliğinin değişiklikten önceki “Meslekten Geçici Men Cezası” başlıklı 9.maddesinin (e) bendinde, aynı ilde veya farklı illerde birden fazla muayenehane açmak veya çalıştırmak hükmüne yer verilmiş iken, anılan Yönetmeliğin 25.3.2001 günlü, 24353 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Yönetmeliğin 5.maddesiyle değişik davaya konu 9/a maddesiyle; madde başlığının “meslekten geçici alıkonma cezası” olarak, madde metninin ise, “aynı ilde veya farklı illerde birden fazla özel sağlık kuruluşu açmak, birden fazla özel sağlık kuruluşunda çalışmak, başka bir özel sağlık kuruluşunda çalışan dişhekimini çalıştırmak” şeklinde değiştirildiği, Türk Dişhekimleri Birliği Kanununun 19.maddesi uyarınca, meslek mensuplarının dayanışmasını ve mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişimini sağlamanın görev ve sorumlulukları arasında bulunduğu, bu bağlamda, meslek mensupları arasında olan veya olabilecek haksız rekabetleri önlemek, mesleğin sağlıklı, tam ve hastalara güven verecek şekilde yürütülmesini kolaylaştırmak amaçlı önlemler almaya yönelik Yönetmelik değişikliğinde hukuka ve Anayasanın eşitlik ilkesine aykırılık görülmediği gerekçesiyle davanın reddine karar vermiştir.

Davacı, 17.10.2002 günlü, E:2001/3405, K:2002/4817 sayılı bu kararı temyiz etmekte ve dava konusu Yönetmeliğin dayanağı Kanuna aykırı olarak düzenlendiği, düzenlemenin Anayasanın 10.maddesinde tanımlanan eşitlik ilkesine aykırı olduğunu öne sürerek bozulmasını istemektedir.

Temyiz edilen kararla ilgili dosyanın incelenmesinden; Danıştay Sekizinci Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenlerinin kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı anlaşıldığından, davacının temyiz isteminin reddine, Danıştay Sekizinci Dairesinin 17.10.2002 günlü, E:2001/ 3405, K:2002/4817 sayılı kararının ONANMASINA, 25.9.2003 günü oyçokluğu ile karar verildi.

Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu

Başkanvekili
Tansel Çölaşan

5.Daire Başkanı
Ender Çetinkaya

11.Daire Başkanı
Mustafa İlhan Dinç

12.Daire Başkanı
Gülşen Yenişehirli

11.Daire Üyesi
Yurdagül Dinçsoy

6.Daire Üyesi
Faruk Öztürk

11.Daire Üyesi
Sabriye Köprülü

11.Daire Üyesi
Selçuk Hondu

12.Daire Üyesi
Yücel Irmak

12.Daire Üyesi
Kenan Atasoy

6.Daire Üyesi
Sinan Yörükoğlu

5.Daire Üyesi
Fettah Oto

6.Daire Üyesi
Banu Dilçin

6.Daire Üyesi
Nazlı Koçer

11.Daire Üyesi
İzge Nazlıoğlu

11.Daire Üyesi
Belma Kösebalaban

10.Daire Üyesi
Ali Öztürk

5.Daire Üyesi
Günay Erden

10.Daire Üyesi
Orhun Yet
*

5.Daire Üyesi
Esen Erol

5.Daire Üyesi
Mustafa Kılıçhan

11.Daire Üyesi
M. Nihat Turan

6.Daire Üyesi
Zehra Birden

10.Daire Üyesi
Suna Türkoğlu
*

12.Daire Üyesi
Levent Artuk

KARŞI OY

*- Dava, 25.3.2001 günlü, 24353 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Yönetmeliğin 5.maddesiyle değiştirilen “Türk Dişhekimleri Birliği ve Dişhekimleri Odalarının Disiplin Yönetmeliği”nin 9/a maddesinin iptali istemiyle açılmıştır.

Dişhekimlerinin mesleklerinden geçici olarak yasaklanmalarını düzenleyen 9.maddenin önceki düzenlemesinde (e) bendi “aynı ilde veya farklı illerde birden fazla muayenehane açmak veya çalıştırmak” şeklinde iken yeni düzenlemede aynı konu 9/a bendinde “aynı ilde veya farklı illerde birden fazla özel sağlık kuruluşu açmak, birden fazla sağlık kuruluşunda çalışmak, başka bir özel sağlık kuruluşunda çalışan dişhekimi çalıştırmak” şeklinde düzenlenmiştir. Böylece dişhekimlerine birden fazla muayenehane açma sınırlaması genişletilmiş, muayenehane açmadan bir başka sağlık kuruluşunda çalışma hali de, disiplin cezası verilmesi gereken haller arasında sayılmıştır.

Anılan Yönetmeliğin 3.maddesinde, bu Yönetmeliğin 3224 sayılı Kanun’un 44.maddesi uyarınca düzenlendiği ve Kanununun 14. , 26. , 29. maddelerine dayanılarak hazırlandığı hükme bağlanmış bulunmaktadır.

3224 sayılı Kanunun 44.maddesi disiplin cezalarını saymakta; disiplin cezalarını gerektiren fiiller ile bunlara uygulanacak cezaları Birlikçe düzenlenecek Yönetmeliğe bırakmış bulunmaktadır. Bu haliyle, disiplin cezasına konu teşkil edecek eylemlerin Birlik tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle belirleneceğinde kuşku yoktur. Ancak bu belirleme yapılırken, bir başka anlatımla, disiplin cezası verilmesini gerektiren durum ve davranışlar belirlenirken, başta Anayasa olmak üzere, yürürlükteki Yasalara uyma yükümlülüğü bulunduğu da kuşkusuzdur.

Diş tabipleri 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun hükümlerine tabi olup; Kanunun 43.maddesi uyarınca da “Bir diş tabibi veya dişçinin müteaddit yerlerde muayenehane açacak icrayı sanat etmesi...” yasaklanmıştır. Maddede açıkça belirlenen husus, diş doktorunun müteaddit yerlerde muayenehane açmak suretiyle çalışmasının yasak olduğudur. Diş doktorunun birden çok yerde çalışması değil, birden çok muayenehanesinin olması yasaklanmıştır.

Kanunda yer alan bu hükme uygun olarak da, Disiplin Yönetmeliğinin (önceki Yönetmelik) 9/e maddesi, aynı veya farklı ilde birden fazla muayenehane açmayı geçici olarak meslekten men cezası verilmesini gerektiren haller arasında saymış iken, dava konusu edilen Yönetmelik değişikliği ile, birden fazla yerde muayenehane açarak çalışma yasağı birden fazla yerde çalışma yasağına dönüştürülmüş bulunmaktadır.

Bu durumda Yönetmelik değişikliğinin “... birden fazla sağlık kuruluşunda çalışmak, başka bir sağlık kuruluşunda çalışan hekimi çalıştırmak” şeklinde düzenlenmesi, 1219 sayılı Kanunun 43 ncü maddesine ayrılık teşkil etmektedir.

Yönetmelikte yapılan bu değişikliği, Türk Dişhekimleri Birliği Kanununun 19.maddesinde Birliğin görevleri arasında yer alan, meslek mensuplarının dayanışmasını ve mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişimini sağlamak görevine dayanarak uygun bulmak da mümkün değildir. Anayasa ile teminat altına alınan çalışma hakkının sınırları, Bakılan uyuşmazlıkta 1219 sayılı Kanunla belirlenmiş olup; Yönetmelikle bu belirlemenin dışına çıkılarak, yasaklama sınırlarının genişletilmesi hususunun Daire kararında olduğu şekilde; genel kavramlarla açıklanarak uygun bulunması, kanuna uygun bir yorumlama olarak görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle davacının temyiz isteminin kabulü ve Danıştay Sekizinci Dairesince verilen 17.10.2002 günlü, E:2001/3405, K:2002/4817 sayılı kararının bozulması oyuyla karara karşıyız.

10.Daire Üyesi
Orhun Yet

10.Daire Üyesi
Suna Türkoğlu

T.C.

DANIŞTAY

ONUNCU DAİRE

Esas No : 2003 / 2794

Karar No : 2003 / 2945

Kararın Düzeltilmesini İsteyen: Sağlık Bakanlığı – ANKARA

Davacı :

Vekili :

Karşı Taraf : İstanbul Valiliği

İstem Özet : Ruh sağlığı ve hastalıkları uzmanı olan ve özel muayenehanesi bulunan davacının Balıklı Rum Hastanesinde çalışmak için yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan dava sonunda dava konusu işlemin iptali yolunda İstanbul 6.İdare Mahkemesince verilen 22.11.1999 tarih ve E:1999 / 330, K:1999 / 1340 sayılı kararın temyizden incelenerek onanmasına ilişkin Dairemizin 11.12.2001 tarih ve E:2001 / 90 K:2001/4732 sayılı kararın Sağlık Bakanlığı tarafından düzeltilmesi istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hâkimi: Yakup Bal

Düşüncesi : 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 54 / 1. maddesi uyarınca Danıştay Dava Dairelerinin temyiz üzerine verdikleri kararlar hakkında sadece davanın taraflarınca karar düzeltme isteminde bulunulabileceğinden davada taraf olmayan Sağlık Bakanlığının karar düzeltme isteminin incelenmeksizin reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onuncu Dairesince 2577 sayılı Yasanın 14.maddesi uyarınca Tetkik Hâkimi raporu ve sözlü açıklamaları dinlendikten sonra gereği görüldü:

2577 sayılı Yasanın 3622 sayılı Yasanın 23.maddesiyle değişik 54 / 1 maddesinde, Danıştay Dava Daireleri ve İdari veya Vergi Dava Daireleri genel Kurullarının temyiz üzerine verdikleri kararlar ile bölge idare mahkemelerinin itiraz üzerine verdikleri kararlar hakkında bir defaya mahsus olmak üzere kararın tebliğ tarihini izleyen on beş gün içinde taraflarca kararın düzeltilmesinin istenebileceği hükme bağlanmıştır.

Dosyanın incelenmesinden; Ruh Sağlığı ve Hastalıkları uzmanı olan ve özel muayenehanesi bulunan davacının Zeytinburnu Sağlık Ocağı Tabipliği'ne vermiş olduğu dilekçe ile Balıklı Rum Hastanesi Vakfında Uzman Doktor olarak çalıştığını beyan ederek gereğinin yapılmasını istediği, İstanbul Valiliği İl Sağlık Müdürlüğü'nün Zeytinburnu Sağlık Grup Başkanlığına dava konusu edilen yazıyı, davanın İstanbul Valiliğine karşı açıldığı, mahkemenin 22.11.1999 tarihli kararıyla davayı reddettiği, Sağlık Bakanlığının esas hakkında karar verilmesinden sonra mahkeme kayıtlarına 10.12.1999 tarihinde geçen dilekçe ile müdahale talebinde bulunduğu, bu nedenle mahkemece bir işlem yapılmadığı, davada taraf veya müdahil sıfatını kazanmadığı anlaşılmıştır.

2577 sayılı Yasanın 54 / 1 maddesi uyarınca Danıştay Dava Dairelerinin temyiz üzerine verdikleri kararlar hakkında davanın taraflarınca karar düzeltme isteminde bulunabileceğinden davada taraf olmayan Sağlık Bakanlığının karar düzeltme isteminin incelenmesine yasal olanak bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle Sağlık Bakanlığının karar düzeltme isteminin incelenmeksizin reddine 26.6.2003 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan

Zafer

Kantarcıoğlu

Üye

Serap

Aksoylu

Üye

Ali

Öztürk

Üye

Orhun

Yet

Üye

Suna

Türkoğlu